

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

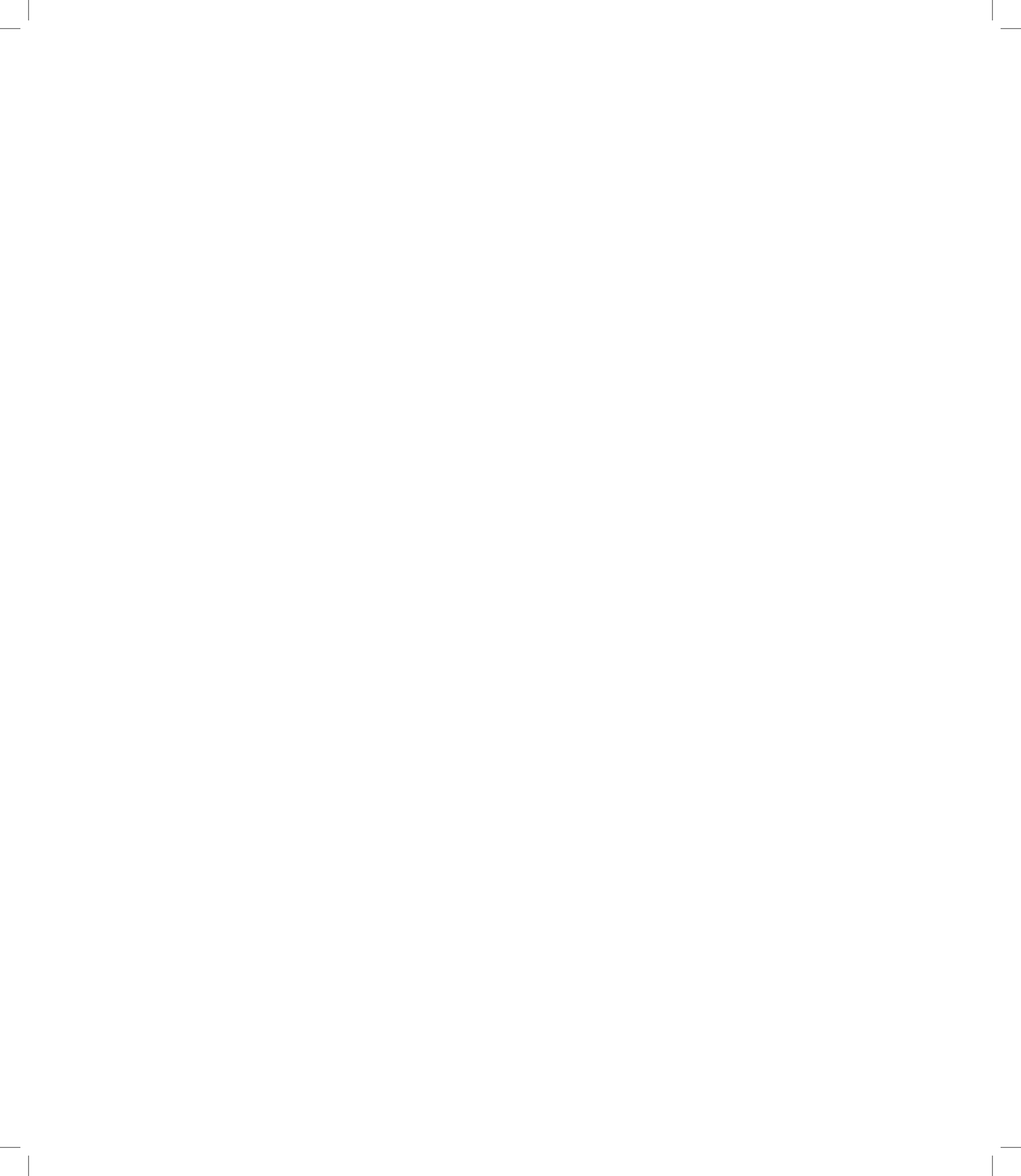
Eđitime Erken Eđitimle Bařla

Karincayiyen Hazine Arıyor

**“Bu yayın, Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin ortak finansmanıyla hazırlanmıştır.
Yayının içeriği yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde Avrupa Birliđi ve
Türkiye Cumhuriyeti’nin resm görüřünü yansıtmak zorunda deđildir.”**

Karıncayıyen Hazine Arıyor

11

“Korsanlar Hazine Peşinde” kitabının kahramanı karıncayiyen sayfa on birde kitaptan çıkmaya karar verdi.
Hazineyi tek başına arayacaktı.
İşte o gün, gemide herkes uykudayken kitaptan hop diye çıkıverdi.

Karıncayiyen kitapların arasında dolandı, gezindi, bakındı.
Fakat bir türlü hazineyi bulamamıştı. Morali bozuldu.
Üstelik sıkılmıştı da.
"Tek başına hazine aramak çok sıkıcı." diye düşündü
ve macerasına birini davet etmeye karar verdi.

Kahramanı kedi olan bir kitabın içine giriverdi.
"Benimle hazine arar mısın?" diye sordu.
Kedi, "Görmüyor musun, meşgulüm!
Fare kaçıyor, ben kovalıyorum!" dedi
ve kedi diğer sayfaya geçiverdi.
Karıncayıen kalakalmıştı sayfa on ikide.

Karıncayiyen bu sefer de
kahramanı zürafa olan bir kitabın içine giriverdi.
“Benimle hazine arar mısın?” diye sordu.
Zürafa, “Görmüyor musun, meşgulüm!
Dünyanın en uzun kitap kulesini yapıyorum!” dedi
ve diğer sayfaya geçiverdi.
Karıncayiyen kalakalmıştı sayfa yedide.

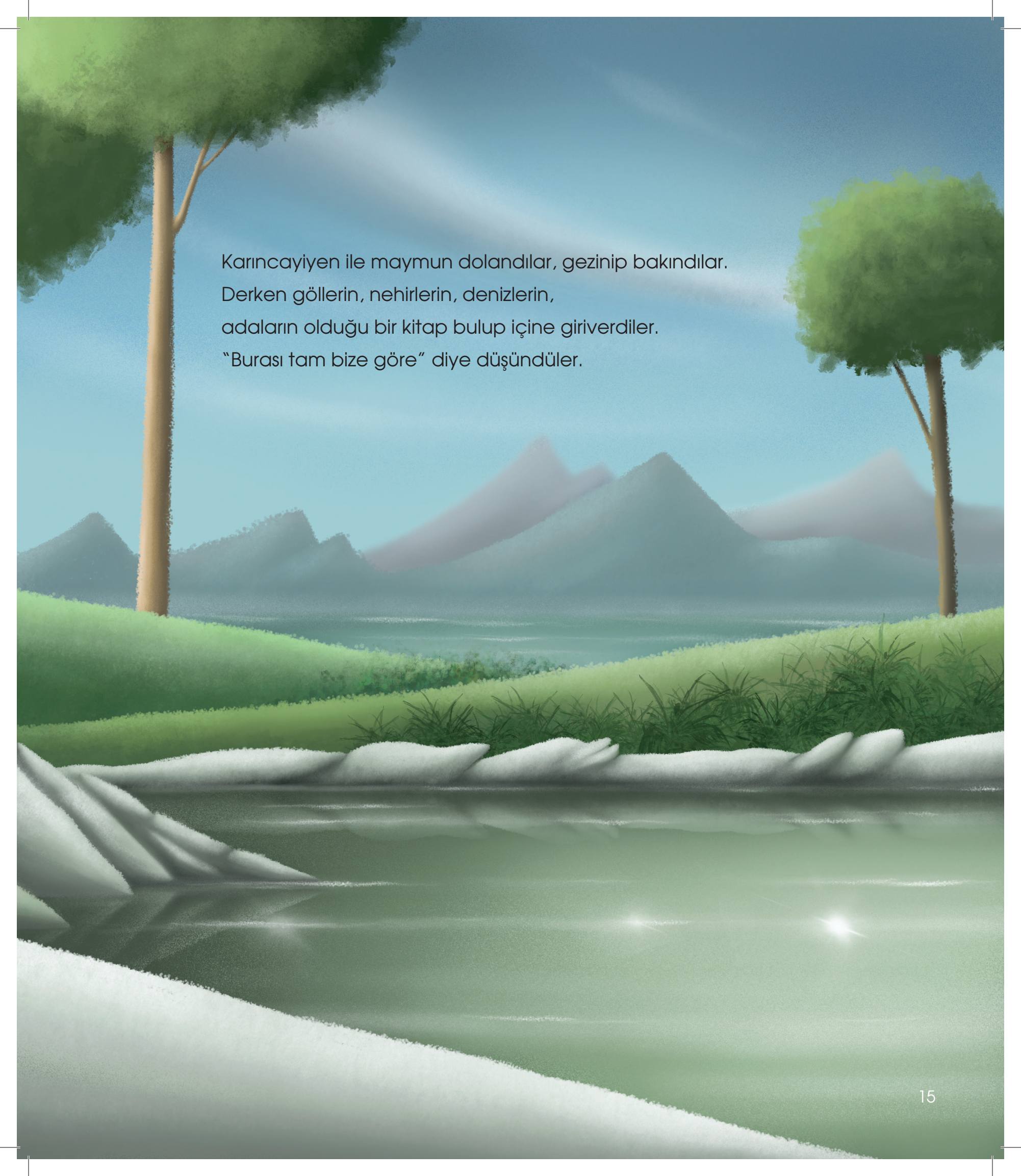

9

Karıncayiyen bu sefer de
kahramanı maymun olan bir kitabın içine giriverdi.
Maymun somurtarak oturuyordu sayfa dokuzda.
"Benimle hazine arar mısın?" diye sordu.
Maymun, "Sayfalardır hiçbir şey yapmadan oturuyordum!
Hazine aramaya varım!" dedi.
İkisi el ele tutuşup kitaptan dışarı atladı.

Karincayiyen ile maymun dolandılar, gezinip bakındılar.
Derken göllerin, nehirlerin, denizlerin,
adaların olduğu bir kitap bulup içine giriverdiler.
“Burası tam bize göre” diye düşündüler.

Kitabın otuz dördüncü sayfasına gelmişlerdi ki
bir hazine haritası düştü önlerine.
Sonra kendilerine bir sal ve iki kürek yaptılar.

Ardından hazineyi bulmak için yola koyuldular.
Fakat akıntı vardı, akıntıya karşı kürek çekmek onları zorlamıştı.
“Eyvah, nasıl ilerleyeceğiz!” diye düşünürlerken...

Kurbađa, yusufçuk, ördek yardımlarına koğu.

Birlikte kürek çektiler, çektiler, çektiler

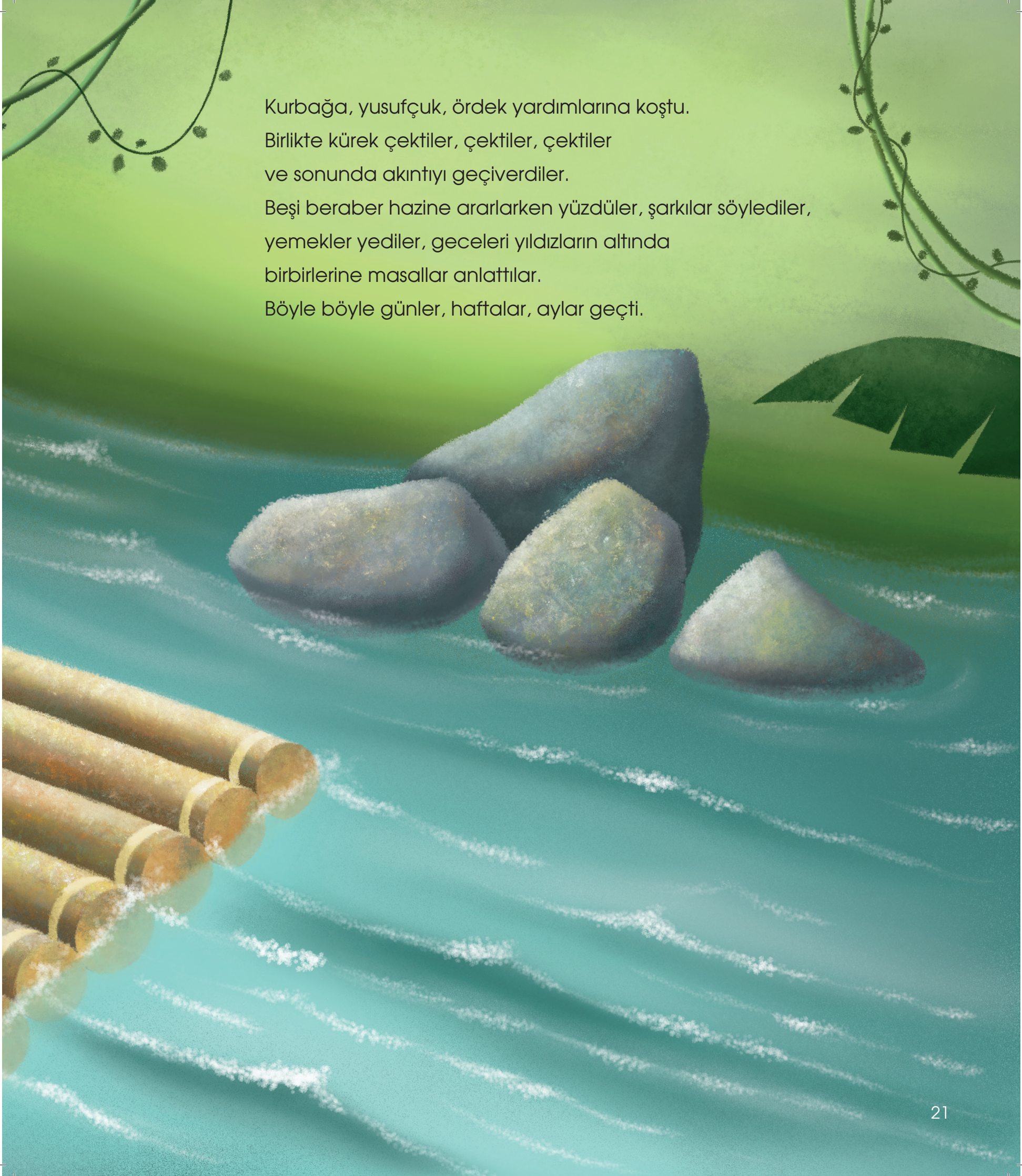
ve sonunda akıntıyı geçiverdiler.

Beři beraber hazine ararlarken yüzdüler, řarkılar söylediler,

yemekler yediler, geceleri yıldızların altında

birbirlerine masallar anlattılar.

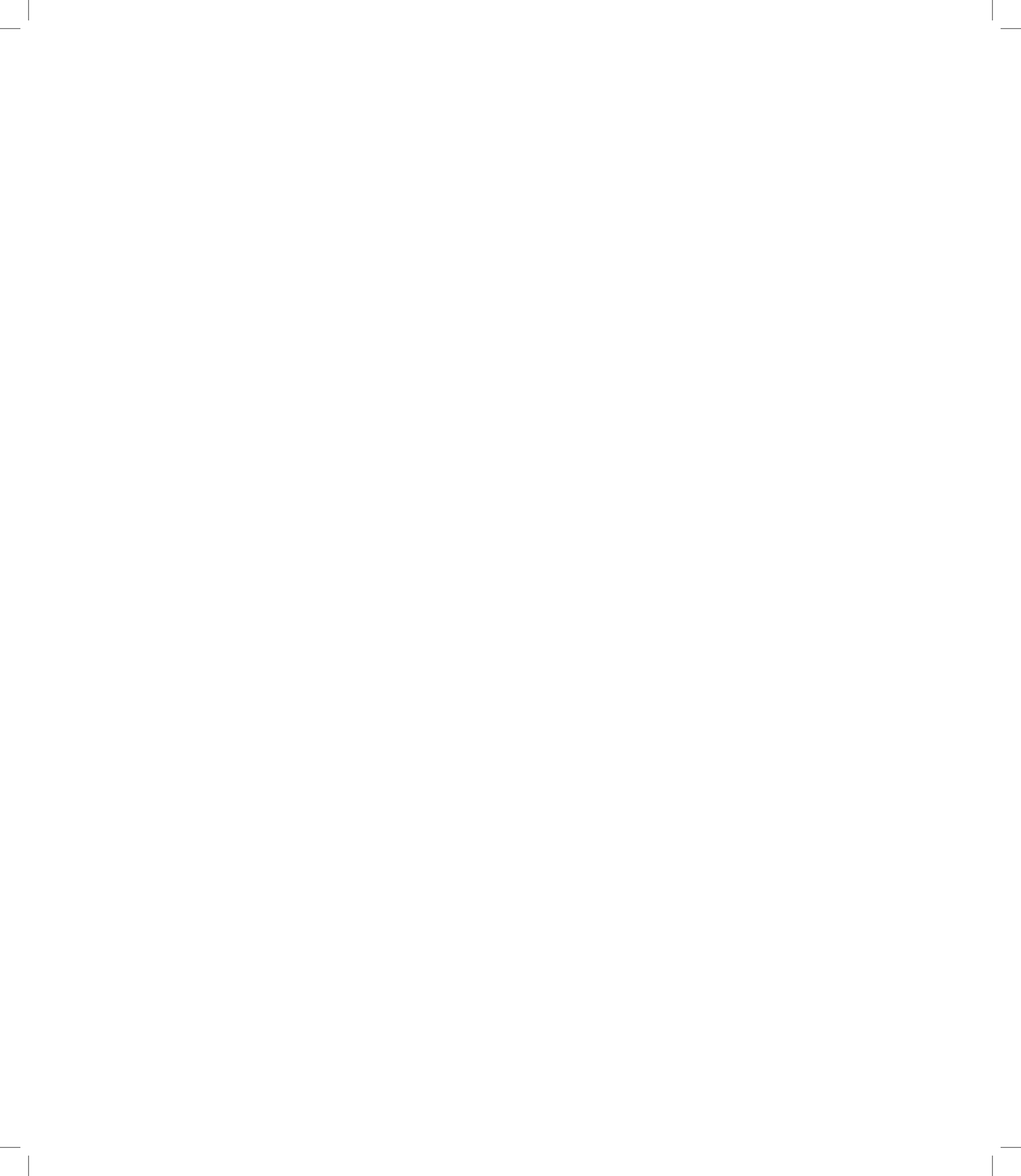
Böyle böyle günler, haftalar, aylar geçti.

Ve sıcak bir yaz gününde artık o hazineyi aramadıklarını fark ettiler.
Hazine onlar için bir arada olmaktı.
Çünkü dünyanın en değerli hazinesi arkadaşlıktı.

Karıncayıyen Hazine Arıyor

11

“Korsanlar Hazine Peşinde” kitabının kahramanı karıncayıyen sayfa on birde kitaptan çıkmaya karar verdi.
Hazineyi tek başına arayacaktı.
İşte o gün, gemide herkes uykudayken kitaptan hop diye çıkıverdi.

Karıncayiyen kitapların arasında dolandı, gezindi, bakındı.
Fakat bir türlü hazineyi bulamamıştı. Morali bozuldu.
Üstelik sıkılmıştı da.
“Tek başına hazine aramak çok sıkıcı.” diye düşündü
ve macerasına birini davet etmeye karar verdi.

Kahramanı kedi olan bir kitabın içine giriverdi.
“Benimle hazine arar mısın?” diye sordu.
Kedi, “Görmüyor musun, meşgulüm!
Fare kaçıyor, ben kovalıyorum!” dedi
ve kedi diğer sayfaya geçiverdi.
Karıncayıen kalakalmıştı sayfa on ikide.

Karıncayiyen bu sefer de
kahramanı zürafa olan bir kitabın içine giriverdi.
“Benimle hazine arar mısın?” diye sordu.
Zürafa, “Görmüyor musun, meşgulüm!
Dünyanın en uzun kitap kulesini yapıyorum!” dedi
ve diğer sayfaya geçiverdi.
Karıncayiyen kalakalmıştı sayfa yedide.

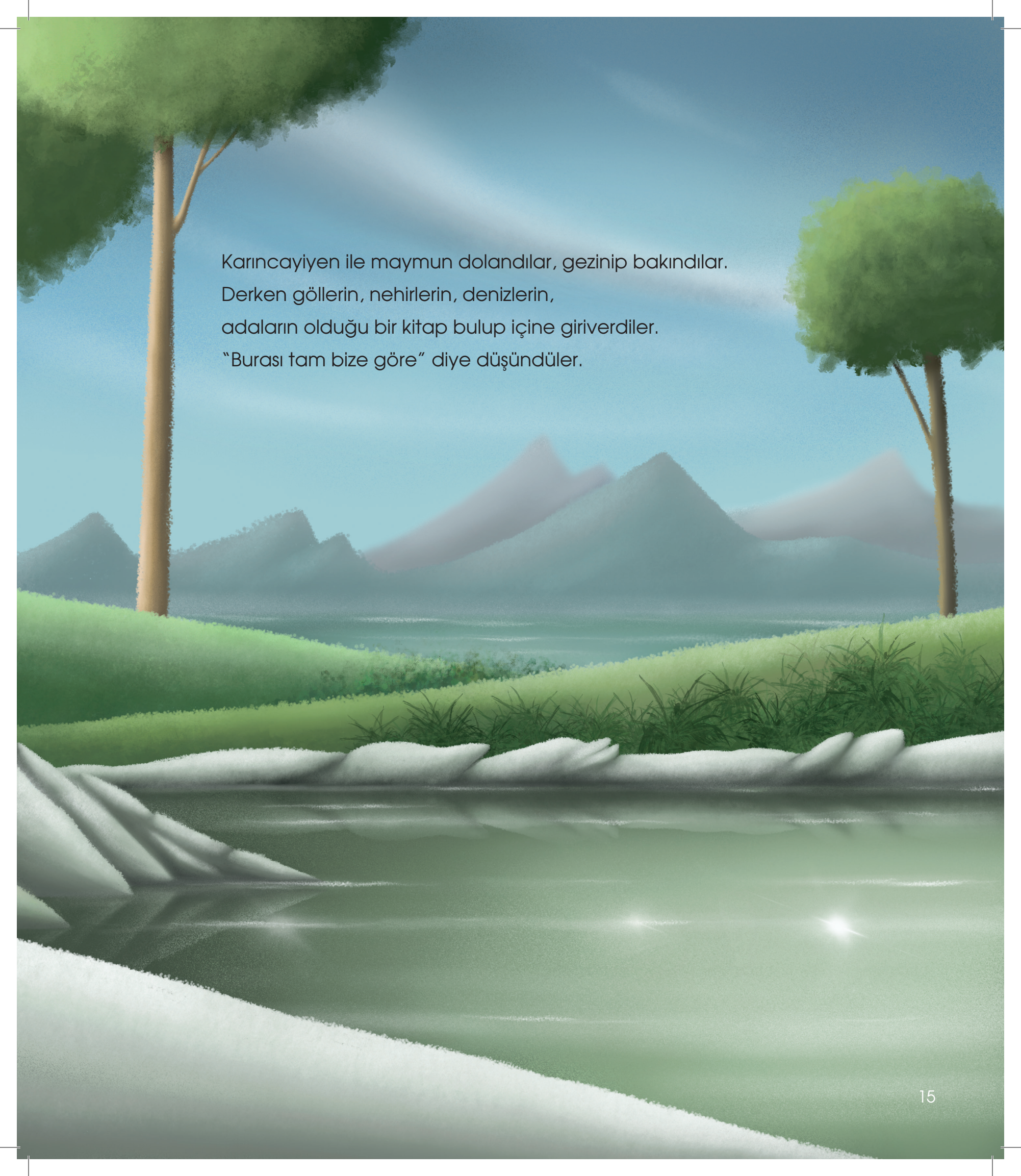

9

Karincayiyen bu sefer de
kahramanı maymun olan bir kitabın içine giriverdi.
Maymun somurtarak oturuyordu sayfa dokuzda.
"Benimle hazine arar mısın?" diye sordu.
Maymun, "Sayfalardır hiçbir şey yapmadan oturuyordum!
Hazine aramaya varım!" dedi.
İkisi el ele tutuşup kitaptan dışarı atladı.

Karincayiyen ile maymun dolandılar, gezinip bakındılar.
Derken göllerin, nehirlerin, denizlerin,
adaların olduğu bir kitap bulup içine giriverdiler.
“Burası tam bize göre” diye düşündüler.

Kitabın otuz dördüncü sayfasına gelmişlerdi ki
bir hazine haritası düştü önlerine.
Sonra kendilerine bir sal ve iki kürek yaptılar.

Ardından hazineyi bulmak için yola koyuldular.
Fakat akıntı vardı, akıntıya karşı kürek çekmek onları zorlamıştı.
“Eyvah, nasıl ilerleyeceğiz!” diye düşünürlerken...

Kurbađa, yusufçuk, ördek yardımlarına koğu.

Birlikte kürek çektiler, çektiler, çektiler

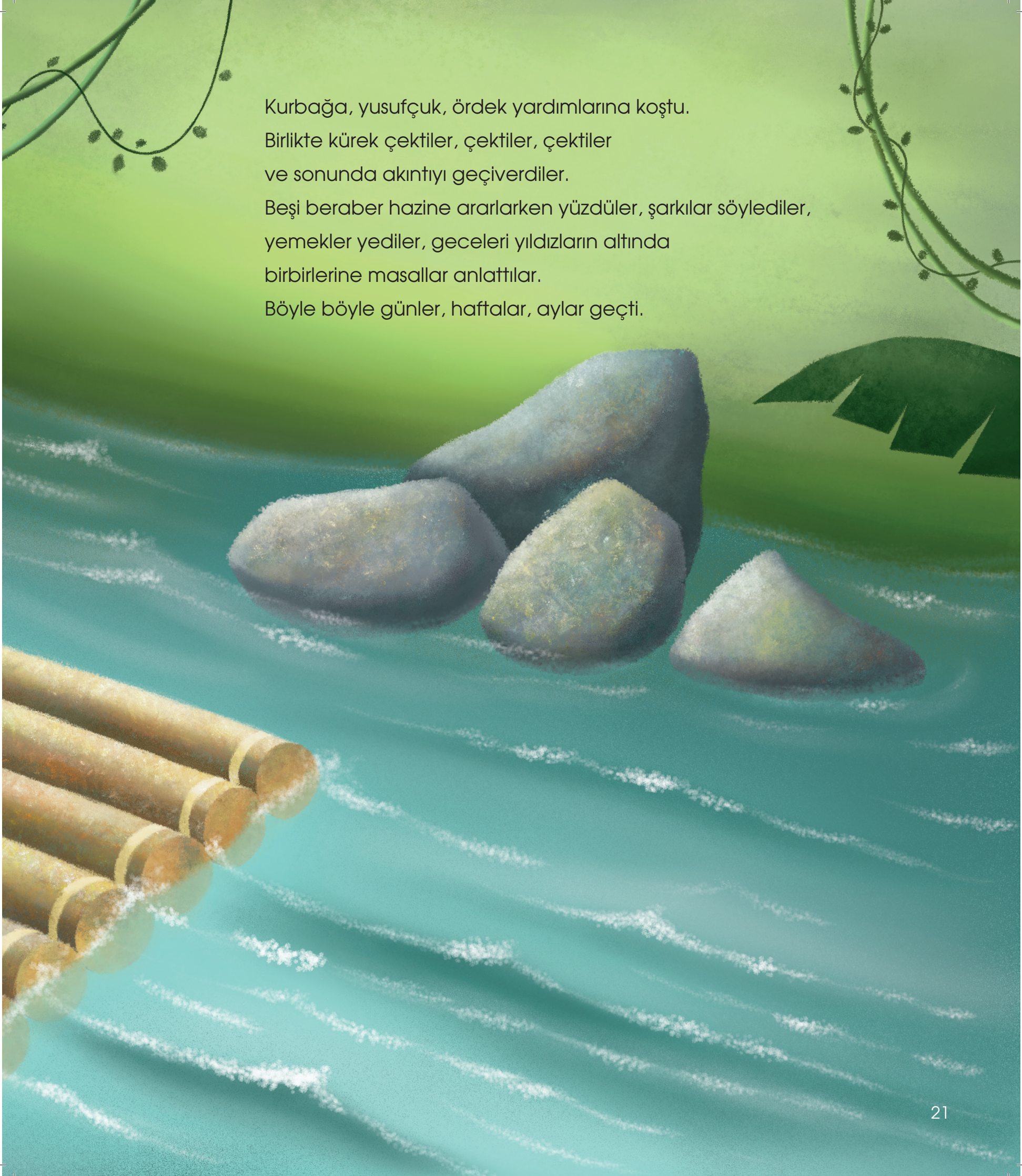
ve sonunda akıntıyı geçiverdiler.

Beři beraber hazine ararlarken yüzdüler, řarkılar söylediler,

yemekler yediler, geceleri yıldızların altında

birbirlerine masallar anlattılar.

Böyle böyle günler, haftalar, aylar geçti.

Ve sıcak bir yaz gününde artık o hazineyi aramadıklarını fark ettiler.
Hazine onlar için bir arada olmaktı.
Çünkü dünyanın en değerli hazinesi arkadaşlıktı.

“Korsanlar Hazine Peşinde” kitabının kahramanı karıncayiyen sayfa on birde kitaptan çıkmaya karar verdi. Hazineyi tek başına arayacaktı. İşte o gün, gemide herkes uykudayken kitaptan hop diye çıkıverdi.

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

unicef
her çocuk için

